

Lovtidende A

2010

Udgivet den 7. december 2010

2. december 2010.

Nr. 1340.

Bekendtgørelse om fremgangsmåden ved gennemførelse af tvangsindlæggelser

I medfør af § 9, stk. 3, i lov om anvendelse af tvang i psykiatrien, jf. lovbekendtgørelse nr. 1111 af 1. november 2006, fastsættes:

Kapitel 1

Tilkaldelse af læge

§ 1. Såfremt en person, der må antages at være sindssyg, ikke selv søger fornøden behandling, skal den pågældendes nærmeste tilkalde en læge, jf. § 6, stk. 1, i lov om anvendelse af tvang i psykiatrien.

Stk. 2. Ved en persons nærmeste forstås i første række personens ægtefælle, samlever, forældre, voksne børn og personer, der hører til den pågældendes husstand. Hvis den pågældende opholder sig i institution, påhviler pligten til at tilkalde læge institutionens personale.

§ 2. Tilkalder de nærmeste eller andre ikke en læge, skal politiet tilkalde en læge.

Stk. 2. Politiet skal så vidt muligt tilkalde den alment praktiserende læge, som den syge sædvanligvis benytter, dennes stedfortræder eller lægevagten i området.

Kapitel 2

Den indlæggende læge

§ 3. Såfremt lægen efter at have undersøgt den pågældende finder, at indlæggelse er nødvendig, skal lægen i overensstemmelse med bestemmelsen i lovens § 3, stk. 1, søge at opnå patientens samtykke til indlæggelsen og i den forbindelse vejlede patienten navnlig om formålet med indlæggelsen og om udsigterne til en bedring af tilstanden, jf. lovens § 3, stk. 2.

Stk. 2. Når forholdene tillader det, skal patienten have en passende betænkningstid til at overveje spørgsmålet om indlæggelse, jf. lovens § 4, stk. 1.

§ 4. Giver patienten ikke sit informerede samtykke til indlæggelse, afgør lægen, om tvangsindlæggelse er påkrævet.

Stk. 2. Er betingelserne for tvangsindlæggelse i lovens § 5 opfyldt, skal tvangsindlæggelse ske.

§ 5. Skal tvangsindlæggelse finde sted, udfærdiger lægen en erklæring, der skal indeholde en angivelse af den formodede diagnose, patientens sindstilstand og de omstændigheder, hvorpå lægen støtter, at betingelserne i lovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), eller nr. 2 (farlighedsindikation), er opfyldt.

Stk. 2. Erklæringen skal afgives på grundlag af lægens egen undersøgelse foretaget med henblik på den aktuelle indlæggelse.

Stk. 3. Lægeerklæringen skal udfærdiges snarest muligt, efter at undersøgelsen er afsluttet.

Stk. 4. Lægen afleverer eller sender den udarbejdede lægeerklæring til politiet med henblik på tvangsindlæggelsens iværksættelse.

Kapitel 3

Tvangsindlæggelsens iværksættelse

§ 6. Politidirektøren eller den, som politidirektøren bemyndiger hertil, træffer bestemmelse om tvangsindlæggelsens iværksættelse.

§ 7. Den, der skal træffe bestemmelse om tvangsindlæggelsens iværksættelse, skal påse, at lovens betingelser for tvangsindlæggelse er opfyldt, herunder at den i loven fastsatte fremgangsmåde er fulgt, og at lægeerklæringen indeholder de fornødne oplysninger som grundlag for tvangsindlæggelsen.

§ 8. Politiet træffer aftale med den psykiatriske afdeling, hvor tvangsindlæggelsen skal finde sted, om tidspunktet for tvangsindlæggelsens iværksættelse, med mindre omgående iværksættelse af indlæggelsen er nødvendig.

§ 9. Sker indlæggelsen i medfør af lovens § 5, nr. 2 (farlighedsindikation), skal den indlæggende læge så vidt muligt være til stede, indtil politiet forlader stedet med den, der skal tvangsindlægges.

§ 10. Hvis tvangsindlæggelsen sker i medfør af lovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), skal politiet, såfremt tvangsindlæggelsen ikke iværksættes i umiddelbar fortsættelse af den indlæggende læges undersøgelse af patienten, underrette den indlæggende læge om tidspunktet for gennemførelsen af tvangsindlæggelsen. Underretningen skal gives snarest muligt, efter at tidspunktet for tvangsindlæggelsen er fastsat.

Stk. 2. Den indlæggende læge skal så vidt muligt komme til stede ved gennemførelsen af tvangsindlæggelsen. Lægen skal i den forbindelse på ny vejlede patienten i overensstemmelse med lovens §§ 3 og 31 samt påse, at betingelserne for tvangsindlæggelse fortsat er opfyldt.

§ 11. Ved gennemførelse af tvangsindlæggelsen skal politiet påse, at lægens undersøgelse ved tvangsindlæggelse efter lovens § 5, nr. 2 (farlighedsindikation), er foretaget inden for

det seneste døgn og ved tvangsindlæggelse efter lovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), inden for de seneste 7 dage forud for tvangsindlæggelsen, jf. lovens § 7, stk. 3.

Stk. 2. Er fristerne i lovens § 7, stk. 3, ikke overholdt, kan tvangsindlæggelse kun ske, såfremt der foretages en ny lægeundersøgelse af patienten og udfærdiges nye indlæggelsespapirer.

§ 12. Tvangsindlæggelsen skal gennemføres så skånsomt og diskret som muligt, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelse eller ulempe, jf. lovens § 4, stk. 3. De medvirkende polititjenestemænd skal så vidt muligt være civilklædte. Befordres patienten i et af politiets køretøjer, skal dette så vidt muligt ske i et civilt tjenestekøretøj.

§ 13. Politiet skal inden indlæggelsens iværksættelse så vidt muligt underrette en eller flere af patientens nærmeste om tvangsindlæggelsen.

Stk. 2. Tvangsindlæggelsens gennemførelse skal så vidt muligt ske efter aftale med den eller de personer, hos hvem den pågældende bor eller opholder sig.

Stk. 3. Såfremt underretning efter stk. 1 undtagelsesvis ikke har kunnet foretages forud for tvangsindlæggelsens gennemførelse, skal politiet snarest muligt underrette en eller flere af patientens nærmeste om tvangsindlæggelsen.

Kapitel 4

Modtagelse af patienten

§ 14. Overlægen ved den psykiatriske afdeling, hvor tvangsindlæggelse skal finde sted, træffer afgørelse om, hvor-

vidt betingelserne for tvangsindlæggelse er opfyldt, jf. lovens § 9, stk. 2. I overlægens fravær kan afgørelsen træffes af en anden læge på den psykiatriske afdeling. I sådanne tilfælde skal overlægen efterfølgende snarest tage stilling til beslutningen, jf. lovens § 4 a.

Stk. 2. Hvis tvangsindlæggelsen sker efter lovens § 5, nr. 2 (farlighedsindikation), skal patienten straks modtages på sygehuset eller afdelingen.

Stk. 3. Hvis tvangsindlæggelsen sker efter lovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), skal patienten modtages snarest muligt og senest 7 dage, efter at den indlæggende læge har undersøgt patienten.

Kapitel 5

Ikrafttræden

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 8. december 2010.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1498 af 14. december 2006 om fremgangsmåden ved gennemførelse af tvangsindlæggelser.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet, den 2. december 2010

BERTEL HAARDER

/ Susanne Beck Petersen